

Sygn. akt I C 778/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świnoujściu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Trytek – Błaszak

Protokolant: Marta Korzeniewska

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2016 roku w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej w S.**

przeciwko **T. C.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego T. C. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 12.269,75zł (dwunastu tysięcy dwustu sześćdziesięciu dziewięciu złotych siedemdziesięciu pięciu groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 17 kwietnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.431 zł (pięciu tysięcy czterystu trzydziestu jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Agnieszka Trytek – Błaszak

Sygn. akt I C 778/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w S. wniósł przeciwko T. C. powództwo o zapłatę kwoty 12.269,75 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 17 kwietnia 2014 do dnia zapłaty, o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym opłaty sądowej od pozwu i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż świadczył ochronę ubezpieczeniową na podstawie obowiązkowej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w zakresie pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) w okresie od dnia 16 lipca 2012 roku do dnia 15 lipca 2013 roku zgodnie z polisą nr (...) i urzędowym potwierdzeniem ochrony ubezpieczeniowej (...). W dniu 19 stycznia 2013 roku około godziny 19:08 pozwany kierując powyższym pojazdem, prowadząc pojazd bez wymaganych uprawnień i w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu 1,73 promila we krwi, jadąc ul. (...) w B. - G. w wyniku nie zachowania szczególnej ostrożności uderzył w stojący na czerwonym świetle samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) po czym uciekł z miejsca zdarzenia. Okoliczności zdarzenia oraz winę pozwanego potwierdzają dokumenty urzędowe załączone do pozwu. Szkada została zgłoszona do E. (...) - niemieckiego partnera powoda. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego na podstawie przedłożonych dokumentów, E. (...) dokonał wypłaty odszkodowania w kwocie 2.949,46 euro na rzecz poszkodowanego, które to odszkodowanie zostało zrefundowane przez powoda. Po dokonaniu wypłaty

odszkodowania, działając na podstawie art. 43 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, powód wystąpił do pozwanego T. C. z roszczeniem o zapłatę, tzw. regres ubezpieczeniowy nietypowy. Pismem z dnia 01 kwietnia 2014 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 12.269,75 zł w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma, jednakże wezwanie pozostało bez reakcji pozwanego, wobec czego w dniu 26 kwietnia 2016 roku skierował ponowne wezwanie do zapłaty, które również pozostało bez odpowiedzi.

Pozwany T. C. na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2016 roku oświadczył, iż zgadza się z żądaniem pozwu i wyjaśnił, że jego sytuacja majątkowa nie pozwala na spłatę należności. Wskazał również, iż otrzymywał pisma dotyczące tej sprawy, jednakże były one w języku niemieckim, którym się nie posługuje. Potwierdził, iż zdarzenie będące podstawą pozwu miało miejsce i wyjaśnił, iż utrzymuje się z prac dorywczych, a jego dzienne dochody wynoszą około 100 zł, wobec czego chciałby spłacać dług w ratach w kwocie po 400 zł miesięcznie. Liczył się z tym, że za szkodę poniesie finansowe konsekwencje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 stycznia 2013 roku około godziny 19:08 doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do Al. (...) marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) rok produkcji 2012, w wyniku kolizji drogowej. Sprawcą zdarzenia był kierujący pojazdem V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) T. C., który w chwili zdarzenia legitymował się umową ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) Spółką Akcyjną w S..

(dowód: polisa komunikacyjna - k. 20 - 23,

kalkulacja składki – k. 24-25,

zaświadczenie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego - k. 26)

Pozwany prowadził pojazd pod wpływem alkoholu- zawartość we krwi 1,73 promila oraz bez ważnego pozwolenia na prowadzenie pojazdów. Pomimo zauważenia kolizji oddalił się z miejsca zdarzenia. W wyniku kolizji doszło do uszkodzenia pojazdu S.(...) o numerze rejestracyjnym (...). Według kalkulacji szkody sporządzonej przez E. (...) wartość roszczenia opiewała na 2.763,02 €, w tym koszty naprawy brutto w kwocie 2.656,02 €, rekompensata z tytułu utraty możliwości użytkowania pojazdu w kwocie 87 € oraz ryczałt kosztów w kwocie 20 €.

(dowód: nakaz karny z dnia 08.07.2013 r. - k. 27-32,

policyjna notatka urzędowa - k. 33-34,

zgłoszenie szkody - k. 35-51,

pismo z 05.06.2013r. poszkodowanej do E. (...).- k. 52-57,

kalkulacja kosztów naprawy pojazdu- k. 58-73,

zdjęcia uszkodzonego pojazdu- k. 79-84)

E. (...) dokonał wypłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanego, które to odszkodowanie zostało zrefundowane przez powoda w łącznej wysokości 3.420,23 €.

(dowód: pismo E. (...) do powoda- k. 74,

dane potwierdzenia do wypłaty- k. 75,

pisma z dnia 07.03.2013 r., 31.01.2013 r., 19.02.2013 r. – k. 76-78,

potwierdzenie przelewu zagranicznego- k. 85)

Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 12.269,75 zł (równowartości 2.949,46 €- bez kosztów obsługi zagranicznego partnera) wraz z odsetkami ustawowymi.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 01.04.2014 r.- k. 86- 88,

przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 26.04.2016 – k. 89-90,

wykaz korespondencji wychodzącej- k. 91-92)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż okoliczności zdarzenia z dnia 19 stycznia 2013 roku stanowiącego podstawę odpowiedzialności pozwanego nie budziły wątpliwości i nie były w niniejszej sprawie przedmiotem sporu. Bezspornym bowiem było, iż sprawcą kolizji drogowej był pozwany T. C., który kierował wówczas pojazdem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) bez wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, będąc w stanie nietrzeźwości i doprowadził do powstania szkody u właściciela pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) Powyższe ustalenia wynikały też z nakazu karnego z dnia 08 lipca 2013 roku. Okolicznością bezsporną jest również to, iż pojazd mechaniczny prowadzony przez pozwanego objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na skutek umowy zawartej z powodem (...) Spółką Akcyjną w S..

Podstawę odpowiedzialności powoda wobec poszkodowanego stanowił przepis art. 822 § 1 kc, zgodnie z treścią którego przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za tę szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie natomiast do treści § 4 uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Jednocześnie odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu zawartej przez posiadacza pojazdu mechanicznego umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej doprecyzowana jest przez regulacje zawarte w ustawie z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 powyższej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. W świetle okoliczności niniejszej sprawy odpowiedzialność ubezpieczyciela za negatywne konsekwencje zdarzenia drogowego z dnia 19 stycznia 2013 roku nie budziła żadnych wątpliwości.

W związku z tym zdarzeniem powód dochodził w niniejszym postępowaniu (na zasadzie regresu) od sprawcy kolizji równowartości świadczenia wypłaconego na rzecz poszkodowanego opierając swoje żądanie na przepisie art. 43 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z treścią którego zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli: kierujący wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii, wszedł w posiadanie pojazdu wskutek popełnienia przestępstwa, jak również w przypadku gdy nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym czy też zbiegł z miejsca wypadku. Należy zatem wskazać, iż art. 43 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych daje ubezpieczycielowi podstawę do tak zwanego „regresu nietypowego” od sprawcy i stanowi jednocześnie wyjątek od zasady ponoszenia ciężaru odszkodowania przez ubezpieczyciela.

Jak wynika z poczynionych w sprawie ustaleń pozwany T. C. wyrządził szkodę spełniając kumulatywnie trzy przesłanki wymienione we wskazanym powyżej przepisie, bowiem prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, bez wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym i zbiegł z miejsca zdarzenia.

Pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia z dnia 19 stycznia 2013 roku ani zasadności roszczenia. Należy zatem stwierdzić, iż fakt wyrządzenia przez pozwanego - kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości i bez wymaganych uprawnień przy jednoczesnym braku okoliczności wyłączających odpowiedzialność- szkody w mieniu osoby trzeciej dał stronie powodowej pełne prawo do dochodzenia od pozwanego zwrotu wypłaconego odszkodowania.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których prawdziwości pozwany nie zakwestionował.

W takiej sytuacji, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.269,75 zł, który powód wypłacił tytułem odszkodowania.

O odsetkach orzeczono na podstawie treści art. 481 § 1 kc, zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się e spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód wezwał pozwanego T. C. pismem z dnia 01 kwietnia 2014 roku do spełnienia świadczenia zakreślając jednocześnie 14 dniowy termin.

Pismo to nie zostało zwrócone powodowi co oznacza, że pozwany pismo otrzymał. W związku z bezskutecznym upływem terminu pozwany pozostawał w opóźnieniu od dnia 17 kwietnia 2014 roku.

Podkreślić należy, iż Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 320 kpc, zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia świadczenia. Jak zatem przewidział ustawodawca- rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty czy też wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia tego świadczenia jest możliwe jedynie „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Brak jest ustawowej definicji tego zwrotu jak i obiektywnych kryteriów czy mierników przemawiających za zastosowaniem dyspozycji tego przepisu, jednakże zgodnie ze stanowiskiem doktryny i orzecznictwa wypadki takie zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy też zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłocznie lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Zdaniem Sądu, pozwany nie wykazał aby takie nadzwyczajne okoliczności zachodziły po jego stronie, a nadto jak sam wyjaśnił na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2016 roku miał świadomość, że żądanie powoda jest zasadne w związku z czym - biorąc pod uwagę okres, który upłynął od chwili zdarzenia czy też samego wezwania do zapłaty wystosowanego przez powoda na początku 2014 roku – mógł przygotować się czy też poczynić starania mające na celu zgromadzenie środków niezbędnych do zaspokojenia żądania powoda.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku. Pozwany przegrał proces zatem zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik wynikającą z treści art. 98 § 1 i 3 kpc w związku z art. 99 kpc powinien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony w wysokości 5.431 zł, na które składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 4.800 zł w stawce minimalnej zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804), opłata sądowa od pozwu w wysokości 614 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł

SSR Agnieszka Trytek Błaszak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)